

Franz Hiesel:

Bella

konj

- 1 -

Bela mi niti ^{konj} niti pas. Neke deklice iz naše reke
je tako imel. Kerazumljiv domiseln, ^{krstiti} ~~deklico~~ ~~lako~~ ^{lako}.
(~~lako~~) niti mi lepa - ⁴ vsakakor ² kakrat ¹ tega se ³ nista ⁵ mogla
vedeti - niti mi kakorkoli drugajina kot ⁶ ~~drugi~~ ^{riber} mladi
gledje pri nas. Zastla je med golimi ^{radicini} ~~drugi~~ ^{opcinini} zidovi in
med visokimi tovarniškimi dimniki. V neprestanem ko-
nenju po zelenju, prostornih travnikih in zra-
ni. In blede kot vse, kar korenini med

Kamencjem na Plaku.

Človek bi skoraj lahko uganil misli ^{roditeljev} ~~starih~~ pred krstom.
Gotovo nista stremela kdo ve kako visoko. V naši četrti se to redko kdaj
primeri. Samo dimniki steme v višino. Če drugo je priklenjen
na kamen in sklonjeno k tlom. Hotela sta samo usodi svojega
otroka dati drugo pol. Ga od ~~prejga nakamnjega~~ splošno običajne
ga odriniti v prijaznejšo bodočnost. Toda imel se ne premore
nič. To bi bila morala vedeti. Človek lepi na svoji usodi kot
muh na mušjem kletju. Prav redko kdaj ima kdo
moč in drigue svojega otroka tako visoko, da
ga ne potegnajo

3
marz dol. Ine samo ne
daje nobene moči, a
kristni obred po karifi II,
razred 3, že prav celo ne.

Tako se je šla Bella
s štirinajstem letom
učil. Srečda so najpo-
sreč (ne mogoc) po-
skusili z njo, kar bi
se bila bolj prilegalo
njeneemu imenu. Za
učiteljšče pa je manj-
kalo denarja, za proda-
jalke je bila premalo
lepa, in za pivarno
jabotga, kateri še
bi se hotel inuti kraj
sebe takega bledega,
brezbarvnega otroka.

S tem je bila izbira
izpaua. Eno samo
vajevisko mesto v
distilnici in matezi
zaves pri točki Bo-
goljub priljuden in
brat je se ostalo. Oče
se je dolgo obotavljal
in mati je v njej pri-
spanja izjokavala
svoje razočaranje. Bi-
la je vendar njen edi-
ni otrok. To vajevisko
mesto je bilo edino,
ki ga je bilo mogoče
najti, in zdaj je Bella
že dve leti vajeviska.
Kako ~~imena~~ ^{viasih} lažejo.
Kakor Bella ni bila
lepa, tako priljuden
ni bil priljuden. Pri-
ljudenov brat je vodil
podvalnico. Pravi pri-
ljuden je ~~po~~ ves dan
prejdel v gostilni in
pil. Tisti priljuden je
Beliemu očetu nekoč
prišel, da se bo Belli
pri njem dobro godilo.

Belili se je godilo da:
Ko dobro, da je čisto
jekala od udruženosti;
Ko je pekala po pulicah.
Pri temu poslu je že tako.
Ogromen nadrževnik ali,
bolj prav, vrečo z jermem
ni je bilo treba vlačiti.

4
iz poslovalnice v po-
družnico. To je bila Bel-
lina naloga.

Poprej so imeli za to
pogovskega slugo. Ta je
pa ^{remaslu} ~~travato~~ po Bellinem
prihodu ~~za~~ ~~ostan-~~
pelostj ~~imel~~. Pod tem
izmed vsjakih na-
kubnikov bratke Pri-
ljuden in brat, pred
^{travato} ~~travato~~ nekoga posta-
jalica postne železnice.
Kako bi se je bil rad
poslužil, a se tri po-
stojalica do podruž-
nice. Toda se je ^{to} pre-
povedal, zaradi pre-
velikih stroškov in
sploh, kam & bi tako
prišli. Tako so ostali &
popolnjeni vagoni ne-
doregljiv ^{za pol} tovaris
paradiž za starega,
do smrti utrujenega
moja.

Belli se ni godilo
ni drugače. & žilavo
voljo bledih bitij, ki
so zgratla med ka-
menjem, je vlačila sebe
in vsjakke nakubulke
po ulicah. Celi dve leti.
Druge se ni veliko
mila. Kvečemu ~~ni~~, ~~ni~~
prenasati konare mo-
krega perila ali postar-
jati napete zavese
proti vetru na sonce.
Rei, ki nikakor ni
tako lahka.

Bella bi bila reve-
da doma lahko vse pri-
povedovala. O vlačenje
nakubnikov ni nade-
val, ki niso bile pla-
čane. Zakaj tega ni
storila? Kakor pečeno,
ni v mravi bledih, sib-
kih bitij, da bi tožila
ali prosila usmilje-
nja. Če je šlo dve leti,
bo šlo se tudi tretje
leto.

Vendar pa mislo. Ne
koga rne se je Bella
zgrudila. Skoraj na
istem kraju, & kjer je
nekoli umrl hugovski
sluga. Isto preprosto mi

5.
mogla več. Bolčine v hrbtu so jo najprej potisnile proti steni.
ni so jo po tej vrsti na tla, ma hodi, možli kamniti
stati. Tu je ležala kot konj, ki je seletnil ~~na tla~~, brez
pomoci in s ~~pešmajočim~~ ^{sumkavim} dihom. Nekaj moj go je vzdignilo
in jo postavilo na noge. Na hrbtu so jo naslonili na klano
steno. ~~Si, to so to storili, so (morda) preklanjali~~ in so se mu-
jali, da so jo vzdignili. "Preketo, da je pretežak." Potem
so ljudje govorili in zabavljali zoper Antona Priljudna.
Grozili so z dvignjenimi pestmi in so hoteli ~~pretežati~~ ^{zadržati}
njegovo poslušalstvo. V same krake in opce in prah. Čez
nekaj časa so se razgubili. Ostalo je samo pri besedah
in dvignjenih pesteh.

Legla se mi dalo prikriti. Zdravnika v bolnici je ~~zajel~~
~~razpni~~ kazal zagrožen obraz in je zelo povodalo res-
nico. "Skrijenje tablenice." Bella je zdravnika samo
govorila, da bi bila tudi hotela, ne bi bila mogla več
nič. To nikakor ni malenkost, če človek izve, da bo
v najboljšem primeru nekaj potrkala.

Odlej Bella nosi oklep. Ne moreta jeklenege okle-
pa, ki bi ju upravljal, da bi dalje nosila Priljudna-
ne nabirke. Temo kaj takega brzkone ne bi bilo
prav nič narobe. Bellin oklep je bil iz mave in naj
bi tablenice spet spravil v pravilno lego. Morda bo to
storil. To se bo videlo, čez nekaj mesecev. To je Bella
zvedela, da ne sme nikoli več nositi nabirke, se
je njen ozki obrazek zjavnil. Globoko je soplja, kakor
da so ji pravkar vzeli zadnji, nevidni nabirke
s tebla.

Bellinega sveta sicer nikakor ne kaže imenovati.

revolucionarnega. Prij
 takega, ki z zaprtimi
 očmi išče pesnico. Sprva
 je hotel Priljudna
 ubiti. Jgrozil se je
 pred strahotnim po-
 gromom, ki ga je na-
 vdaljal. Ta pogum je
 nekaj dni mislil s
 seboj okrog, in bilo
 ga je zmeraj le manj.
 Kakor vode, ki je kdo
 hrani v luknjastem
 vedru. Tako malo je
 ostalo njegovega po-
 guma, da si kasneje
 ni upal podati niti
 prijave.

Za tem je zdaj mi-
 nilo že nekaj mese-
 cev. Zadnji dnevi so
 prinesli Belli dvoje.
 Odpušč iz službe pri
 Priljudni, z zavistim,
 sovra z bogudenpadljivi-
 vim pojasnilom. In
 potem osvoboditev iz
 mavičnega oklepa.
 Jdravnik se je smeh-
 ljal, ko je rezal to
 spako z njenega ~~delu-~~
~~ga~~ mričavega te-
 lesa. Bella se je opo-
 rekla in si pila,
 da, da je mi zdravnika
 prestezel. Nežno jo
 je postavil na noge.
 „Tako, gospodinja,

7
zdaaj bi bila mdrva
vdruzi rojena.

Bella je zardela in
se je pramovala svoje
nagote. Jdravnik je
si dejal: „Tu sva
imela preo.“ Vse spet
popolnoma v redu.
Samo težko delati ne
boste smeli nikoli
več.“ Ona je priki-
mala in šla.

He vem, kako je do-
veku, še je vnovič
rojen. Bella ni pra-
vila nič. Bella je
samo hodila okrog
in prečen obraz liki
nosila na sprehod
kakor kotera, ki je
bila obilo obdarovana.
Hodila je previdno, ka-
kor bi hodila porce-
lanasta figurica, še
bi živele in se zave-
dala svoje krhkosti.

Bellin oče je vna-
sil barical zaradi iz-
gubljenih let. Varče-
val je in zgrebel gad-
nje groš skupaj. Bel-
la naj bi šla v tečaj
za strojepisje in de-
lje kdaj najde mesto
za otoka.

En Priljuden dalje
vodi poslovalnico, dru-
gi poseda v Krčmi.